

5. ENTRE CRITS I COLPS

Et vaig a parlar de quan perd l'autoestima, quan a poc a poc el perd tot i se sent indecisa. Quan no pot estar-se quieta, sent malestar i por, està trista avergonyida i té dolgut el cor. -Fins després, me'n vaig, tinc pressa- S'allunya de la societat, no intercanvia opinions i s'abraça a la soledat. Cansada arriba a casa i ràpid, prepara el menjar, ell no vol veure la taula buida i està a punt d'arribar. Arriba *al dia següent* al treball amb dos morats nous i ella no denuncia perquè pensa que no són tan bruscs. Ja no és solament el maltractament físic, també es psicològic, fins que no vegem sang no el deixaran, *algo* il·lògic. Moltes arrossequen tot el pes, unes altres no s'ho pensen i a la primera agressió a la merda el manen. No temen el que passarà, si vindrà, si s'assabentarà i la voldrà matar. Hòstia! Açò per què ha de passar?

Volguera ser millor i més bonic poder estar, perquè així tal vegada el meu pare em vulga abraçar. Se que no he de parlar, tampoc he de portar-me mal o en cas contrari a l'habitació em *van a tancar*. Clareja i quan desperte sempre estic a soles amb un ambient molt insuls, la casa està a fosques. Quan la meua mare torne, tractaré de ser bo encara que a ella no li vinga de gust ni donar-me un petó. Shh! No faces soroll, la porta acabe d'escoltar, el meu pare ha arribat com sempre, borratxo d'un bar. L'escolte enfadat i el meu nom li sent cridar, m'agarra i contra una paret em tracta de llançar. Fuig! Tracte d'amagar-me de la seua horrible mirada, no aguante el plor ni sota el coixí ni la manta. Entra, em troba plorant i em crida, m'insulta, em diu que els seus problemes són tots són per la meua culpa. Em comença a colpejar, em segueix cridant, aconseguix soltar-me, isc i còrrec plorant! Però no puc, caic al sòl els meus ossos dolent, el pare em diu paraules que ni les entenc! Li cride, pare perdona'm! Però ja és massa tard, el seu rostre furiós sembla que està cremant. Els colps i les paraules em dolen de veritat, li pregue que amb mi tinga una mica de pietat. Per fi, el pare acaba, és marxa, camina cap a la porta, mentre jo en el sòl quede quasi mort. El seu nom és...té tan poca edat, però aquesta nit el seu pare l'ha matat sense pietat.

Tot el meu suport per a les víctimes de gènere, no deixeu de lluitar per la vostra llibertat, no sou menys que els homes, no! I tot el meu suport per als més petits, els nadons, els que no tenen culpa de res i són maltractats pels seus familiars. Tu no eres més que ningú, fill de puta! Respecta a tothom, i més si és una dona o un xiquet o una xiqueta!